

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou ve věci

žalobce: **P. M.**

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**

sídlem 150 00 Praha 5, Křížová 25

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 1. 2022, o invalidní důchod

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 11. 1. 2022, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované, jímž žalovaná zamítla jeho námitky proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 7. 10. 2021 č. j. X, kterým byl žalobci odňat invalidní důchod a uvedené rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdila.
2. Žalobce namítal nesprávné posouzení zdravotního stavu, neboť jeho zdravotní stav je i nadále neuspokojivý, naopak se nadále zhoršuje, čeká na nezbytný operační zákrok náhrady kyčelního kloubu. Po delší době, kdy kyčelní kloub setrvává v jedné poloze (delší sezení, ležení i stání), trpí velkými bolestmi, které mu brání kloub rychle a pohotově zatěžovat. Toto mu činí potíže i v běžném každodenním životě. Není schopen se plnohodnotně postarat o své nezletilé děti. Tím, že má nohu zkrácenou, se zdravotní potíže začínají projevovat i na páteři a na druhé polovině těla a s tím souvisí i užívání vyšších dávek analgetik. Všechny tyto zdravotní komplikace mu brání v tom, aby našel stejné pracovní uplatnění, jako kdyby byl zcela zdravý a neměl žádné zdravotní omezení. Není schopen adekvátně fungovat v běžném životě. Domnívá se, že rozhodnutí je v jeho případě nelogické, jelikož se jedná o degenerativní onemocnění, které se objektivně nezlepšuje, ale zhoršuje. Žalobce uzavřel, že posudkový lékař učinil závěr, aniž by podrobněji zkoumal jeho zdravotní stav, na jednání nebyl přizván, a tak si lékař nemohl učinit odpovídající představu o jeho zdravotním postižení. Rozhodnutí dle žalobce bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu, a proto navrhl jeho zrušení.
3. Žalovaná v písemném vyjádření odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí a závěry posudků vypracovaného lékařem OSSZ Ostrava a lékařem ČSSZ pracoviště Ostrava. Žalovaná navrhla provést důkaz posudkem příslušné posudkové komise MPSV ČR.
4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s. ř. s.“), a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že Česká správa sociálního zabezpečení rozhodnutím ze dne 7. 10. 2021 č. j. X odňala od 12. 11. 2021 žalobci invalidní důchod. Podkladem rozhodnutí žalované byl posudek OSSZ Ostrava ze dne 23. 9. 2021, dle jehož závěru žalobce již není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 20%. Proti uvedenému rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce námitky, o nichž žalovaná rozhodla žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 11. 1. 2022 tak, že námitky zamítla a rozhodnutí ČSSZ ze dne 7. 10. 2021 potvrdila. Žalovaná vycházela z posudku lékaře oddělení Lékařské posudkové služby České správy sociálního zabezpečení ze dne 7. 12. 2021. Podle posudkového závěru rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je postižení uvedené v kapitole XV (Funkční poruchy, postižení po úrazech, operacích), oddílu B (Postižení končetin), položce 9b (Ztuhnutí nebo omezení pohybu v kyčelním nebo kolenním kloubu/kloubech – středně těžké omezení hybnosti jednoho nebo více kloubů nebo končetiny/končetin, podle rozsahu funkčního postižení) přílohy k vyhlášce MPSV č. 359/2009 Sb., pro které se

stanovuje procentní rozmezí míry poklesu pracovní schopnosti 15 – 30 %. Posuzující lékař míru poklesu pracovní schopnosti žalobce stanovil vzhledem k postižení jednoho kloubu při dolní hranici daného procentního rozmezí, tj. ve výši 20 %. Den zániku invalidity byl stanoven dnem posouzení zdravotního stavu OSSZ Ostrava, tj. 23. 9. 2021.

6. Z posudku Posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 4. 5. 2022 bylo zjištěno, že k datu vydání napadeného rozhodnutí, tj. k 11. 1. 2022 byl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) téhož zákona. Nešlo o invaliditu druhého nebo třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) nebo c) téhož zákona. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%. Předsedkyní posudkové komise byla MUDr. M. K., dalším lékařem as. MUDr. P. K. s odborností ortopedie a tajemnicí J. V. Žalobce byl jednání posudkové komise přítomen. Posudek obsahuje výčet podkladů, z nichž posudková komise vycházela, zjištění ze stěžejních lékařských nálezů, diagnostický souhrn. Žalobce byl také při jednání komise vyšetřen přísedícím ortopedem. V posudkovém zhodnocení posudková komise konstatovala, že žalobce pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav k datu rozhodnutí žalované ze dne 11. 1. 2022 nebyl schopen práce fyzicky ani středně náročné, trvale ve stoji a chůzi, s nutností chůze po nerovném terénu, se zvedáním a přenášením těžších břemen, v dřepu a kleku, v nepříznivých klimatických podmínkách. Žalobce byl schopen práce převážně v sedě se střídáním poloh, v tepelně stabilizovaném prostředí, s výše uvedenými omezeními. Byl schopen např. práce při obsluze strojních zařízení v sedě, řidiče spíše již jen osobního vozidla, byl schopen rekvalifikace zaučením. Dále komise uvedla, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla sekundární těžká artróza pravého kyčelního kloubu s hypotrofií stehenního svalstva, zkratem končetiny o 2 cm a těžkým omezením hybnosti kloubu. Stav se rozvíjel od roku 1997 s výsledným těžkým omezením hybnosti v kyčelním kloubu a významným snížením schopnosti zátěže končetiny. Žalobce je indikován k implantaci endoprotézy. Posudková komise hodnotila postižení jako odpovídající příloze k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kapitole XV, oddílu B, položce 9, písm. c) – odlišně proti OSSZ a ČSSZ, kdy z rozmezí 35 – 50% stanovila dolní hranici 35%. Žalobce byl uznán částečně invalidním v roce 2007. V té době platila jiná pravidla pro posuzování invalidity a stav částečně invaliditě odpovídal. Od té doby postupně došlo ke zhoršení jak subjektivních potíží, tak objektivního nálezu – progresu artrózy kyčle včetně omezení pohyblivosti. Z tohoto důvodu hodnotila komise odlišně proti lékaři OSSZ a ČSSZ z roku 2021, když uznala žalobce nadále invalidním v prvním stupni.
7. Podle ustanovení § 39 odst. 1, zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
8. Podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. a) téhož zákona, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně.
9. Krajský soud považuje za nutné zdůraznit, že posudkové lékařství je specializované medicínské odvětví a podřazení zjištěného postižení zdravotního stavu pod příslušnou položku vyhlášky pro posuzování invalidity může provést pouze odborník z této oblasti. Jeho činnost nemůže nahradit soud, ale ani lékař s jinou specializací, který nemá odborné předpoklady pro hodnocení zdravotního stavu podle vyhlášky o posuzování invalidity. Je

rovněž třeba zmínit, že pokles pracovní schopnosti se posuzuje vzhledem k profesi (viz rozsudek NSS č. j. 5 Ads 37/2003 – 92).

10. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti tedy komise vyhodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž zdravotní postižení podřadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a současně odůvodní stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí, včetně případného navýšení podle § 3 této vyhlášky.
11. Jak bylo uvedeno výše, správní soud sám zdravotní stav žadatele o invalidní důchod nepřezkoumává, ověřuje pouze to, zda posudek příslušné posudkové komise je úplný a přesvědčivý (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Ads 13/2003 – 54), případně zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena.
12. Soud konstatuje, že stěžejní otázkou bylo posouzení zdravotního stavu žalobce. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav žalobce ve vztahu k určení invalidity a jejího stupně Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi, jak plyne z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů. Tato komise je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Z tohoto důvodu byl vypracován shora citovaný odborný lékařský posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě. Posudková komise podala posudek v řádném složení stanoveném v § 16b zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Posudek byl vypracován s náležitostmi uvedenými v § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb., na základě zdravotní dokumentace žalobce. Soud považuje posudek Posudkové komise MPSV ČR v Ostravě za úplný a přesvědčivý. Soud neměl důvod zpochybnit závěry posudkové komise, že u žalobce šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 35 % k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí a žalobce tak byl nadále invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů a šlo o invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) téhož zákona. Posudek PK MPSV ČR v Ostravě byl tedy stěžejním důkazem, jak výše uvedeno, splňujícím požadavek celistvosti, úplnosti a přesvědčivosti a krajský soud z tohoto posudku vycházel.
13. Soud proto v souladu s § 78 odst. 1 s. ř. s. přezkoumávané rozhodnutí žalované zrušil pro vady řízení, které spatřuje v nesprávně zjištěném skutkovém stavu a vrací věc správnímu orgánu k dalšímu řízení podle § 78 odst. 4 s. ř. s.
14. Podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť procesně úspěšný žalobce se vzdal práva na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne

[Zadejte text.]

doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava dne 31. 5. 2022

Mgr. Jarmila Úředníčková

samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.